

Personerne:	Godsejeren:	Herr Lagoni
	Fruen:	Fru Holger Rasmussen
	Den fattige unge Pige:	Fru Kornbeck
	Postbudget:	Herr E. Zangenberg
	Den gamle Enkegrevinde:	Fru la Cour
	Hendes Nevø:	Herr Arnback

Paa en Landevej tæt udenfor Byen gaar en ung Pige nervøst frem og tilbage; hun bærer paa sin Arm en lille Blyt, hvorfra nu og da en spæd Klynken høres; ak hvor gerne beholdt hun ikke det lille Barn hos sig, men hvad skal hun gøre, baade Moder og Barn er jo nær ved at omkomme af Sult, hun kan jo ikke faa Plads, saalænge hun har den lille hos sig; nej, saa hellere haabe paa, at gode Mennesker maa finde det og maaske give det en Opdragelse, som hun aldrig vilde være i Stand til; hun trykker det sidste Kys paa det kære lille Ansigt, lægger Blyten godt tilrette i Græsset og fjærner sig hurtigt uden at turde vende sig om. Noget efter kommer det unge Godsejerpars forbi Stedet og hører den spæde Klynken nede fra Tøjbylten; hurtig undersøger de den og ser da at den indeholder den sødeste lille Unge som strækker et Par smaa buttede Arme op imod dem; et Øjeblik staar de tvivlraadige, saa bliver de enige om, at det er Forsynet selv som har sendt dem, der selv er barnløse, denne lille Engel, og hurtig gaar de hjem med deres Fund. Det næste de gør er at sætte sig i Forbindelse med et af Byens Fæstekontorer om hurtigst at skaffe en Barnepige ud til dem, og Skæbnen, der undertiden gaar sine egne, underlige Veje, vil, at den unge Pige netop er den første, der søger en Plads, som den, der her er ledig. Hun kommer altsaa ud til Godsejeren og ser jublende glad, at det er sit eget Børn, hun skal passe; saa lykkelig er hun ved den uventede Vending Sagerne har taget, at hun af Hensyn til sit nu genfundne Barn, afstaar det unge Postbuds Frieri, uagtet hun føler med sig selv, hun holder af ham. Men ak, man er ikke lykkelig længere end end Nabo vil. Den gamle Enkegrevinde ser med skæve Øjne til denne Families nye Tilvækst; hun ser godt, at dette Landsbybarn, som hun foragtelig benævner den lille, mere og mere vinder Indpas i det unge Godsejerpars Hjerter; sæt at de gaar hen og adopterer ham, saa vil hendes Yndlings-Nevø, en ung Døgenikt og Laban, jo blive arveløs, hvad hun paa Grund af de Unges Barnhed netop havde haabet, ikke vilde ske. Nej, det maa forhindres, og med Nervøsens Hjælp faar hun fat i en gammel Zigsjnerhex, som mod rigelig Betaling paatager sig at bortføre Barnet. Takket være Nøvens skurkagtige Snedighed lykkes deres lumpne Plan kun altfor godt; til alles Rødsel er den lille pludselig forsvunden! Kun det unge Postbud har set den gamle Hex luske af med Barnet og han meddeler sin Opdagelse til den unge Pige, hun naar ogsaa hen til Zigsjnerfeltet, men ak, de passer for godt paa; men om hun saa skal gaa til Verdens Ende, vil hun have sit Barn tilbage og hun fejger efter ind til Byen; her giver Banden en Cirkusforestilling og hendes stakkels Moderbryst bløder, da hun ser, at det er hendes Barn, de bruger som Kastebold ved deres Kunster; denne raa Opførsel mod det lille Barn ophidser dog i den Grad Tilskuerne, at Politiet hidkaldes og alle kommer med til Politikontoret; her paastaar den gamle Hex, at Barnet er Stammens, og hvem kan bevise det modsatte, Barnet er jo et Hittebarn! Men nu da det galder, kaster den unge Pige alle Hensyn over bord ogaabenerbarer, at hun er Moderen og fortæller hele sin Historie. Selvfølgelig faar hun sit Barn, og Godsejeren, der røres over den ømme Moderkærlighed, understøtter hende riglig. Nu er hun atter fri og modtager med taknemmelig Glæde det unge Postbuds Tilbud om at ville være Støtte og Værn for hende og hendes Barn. Men oppe paa Slottet kommer det til et pinligt Opgør mellem Godsejeren og den gamle Enkegrevinde: Beviserne er for overvældende, hun og hendes elskelige Nevø maa skyndsomst forsvinde medens det unge Postbud som en kærkommens Bryllups gave modtager en større Dusør for sin resolute Opræden.

HITTE BARNEI

Das Findelkind!

Auf einer Landstrasse ausserhalb der Stadt geht ein junges Mädchen auf und ab. Sie trägt ein kleines Bündel aus den man dann und wann ein leisses weinen hört. Ach so gerne hätte sie dass kleine Wesen bei sich behalten, aber Mutter und Kind sterben fasst vor Hunger und sie kan keine Stellung erhalten, so lange sie das Kind bei sich hat. Sie will versuchen das kleine Kind am Wege auszusetzen, vielleicht finden es gute Menschen, die Mittel haben für dass Kind gut zu sorgen. Sie legt das Kind im Grase nieder, deckt es sorgfältig zu und eilt davon. Nach einigen Minuten kommt ein junger Gutsbesitzer mit seiner Frau vorbei. Sie werden sogleich das kleine Bündel gewahr untersuchen es schnell und finden zu ihren grössten Erstaunen ein süßes kleines Mädchen Zuerst sind sie ratlos, dann werden sie einig dass die Versehung selbst ihnen dieses Kind gesandt hat, weil sie kinderlos sind, und sie entschliessen sich die kleine mit nach Hause zu nehmen und als ihr eigenes Kind zu erziehen.

Der nächste Schritt den sie unternehmen ist ein Kindermädchen zu suchen und das Schicksal fügt es, dass gerade die Mutter des Kindes sich zuerst um die Stellung bewirbt. Sie wird angenommen und ist überglücklich als sie entdeckt, dass sie ihr eigenen Kind warten soll. Aber ihr Glück ist nur von kurzer Dauer. Die verwitwete Frau des Gutes ärgert sich darüber, dass das kleine Findelkind in der Familie aufgenommen worden ist, und dass die kleine vielleicht Erbin des Gutes wird, statt ihres Neffen, der eine Taugnichts ist.

Mit Hilfe dieses Neffen erwischt sie eine alte Zigeunerin, die ihr verspricht gegen reichliche Zahlungen das Kind bei Seite zu schaffen. Der Plan gelingt nur zu gut. Eines Tages ist die Kleine plötzlich verschwunden, niemand weis, wo sie geblieben ist. Nur ein junger Briefträger der die Mutter des Kindes liebt, hat die alte Zigeunerin gesehen, als sie das Kind davon trug. Das junge Mädchen geht nun zum Zigeunerlager, kann aber nichts ausrichten; doch sie will das Kind zurückhaben und folgt den Zigeunern in die Stadt, wo die Bande eine Zirkusvorstellung gibt. Und atemlos sieht sie, wie die Zigeuner das Kind als Spielball bei ihren Kunststücken verwenden. Hier kommt sie aber mit der Polizei in Konflikt, und als das junge Mädchen gesteht, die Mutter des Kindes zu sein, wird die Kleine ihr sofort zurückgegeben. Jetzt ist sie wieder glücklich, und nimmt dankbar das Znerbieten des jungen Briefträgers an, ihr und dem Kinde eine Stütze sein.

Die alte Frau und der Neffe müssen aber eiligst vom Schlosse wegziehen.

NORDISK FILM

BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.

NEW YORK. MOSCOU.

NORDISK FILMS-KOMPAGNI KOPENHAGEN

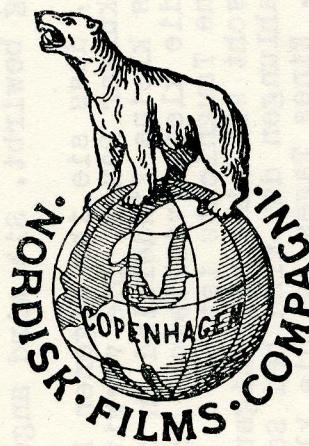
BERLIN. WIEN. LONDON. GENOVA.
NEW YORK. MOSCOU.

BERLIN S. W.

Friedrichstrasse 23, 1.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Telephon Amt IV 10191.

NORDISK FILMS Co.

18 Cecil Court, Charing Cross Road, W.C.

Released May 13, 1911.

Red Wing's Constancy.

Everyone loves an Indian subject, and this is just what everyone loves. A thrilling story of an Indian Maiden's Devotion, and how she avenged the White Man's Death.

EXCITING SCENES.

GOOD ACTING.

GOOD QUALITY.

Red Wing is loved by a cowboy, but as usual there is the jealous rival, in this case an Indian. The latter takes advantage of the cowboy's temporary absence to declare his passion for the Indian maiden, but she plainly shows that his love is not reciprocated. When the cowboy returns, Red Wing tells him of the insult that has been offered to her, and he chivalrously goes in search of the red-skin to demand an apology. A quarrel ensues and a fight follows, in which the Indian kills the white man. His body is discovered by Red Wing, who soon summons the rest of the cowboys to her aid to avenge her lover's death. An exciting chase ensues, but the Indian foils his pursuers by crossing a winding stream with several tributaries. The cowboys return to the camp and tell the maiden of their failure. She, however, takes up the running and tracking the murderer down, engages in a hand to hand tussle with him, in which she proves victorious and the miscreant pays the penalty with his life. The closing scene shows Red Wing telling the story of how she avenged her lover's death, to his confreres.

Length 945 Feet.

Christiana Fiord.

A Charming Travel Subject depicting Seascape and Landscape, and scenes of animation by Land and Water, with some sublime pictures of the rising and setting sun.

In this picture we see the yachts on the Fiord, both active and at rest. Glimpses are caught of the principal buildings, and sunrise and sunset in the land of the Midnight Sun—beautifully tinted, as also are other portions of the film—conveys to the onlooker in a manner which baffles pen description the beauties of Christiana fiord.

Length 302 Feet.

Released May 20, 1911.

The Foundling.

The pathetic story of the devoted mother's love and sacrifice for her child. A thrilling theme admirably portrayed.

The poor mother cannot support her babe and leaves it on the wayside where it is found by a young couple who take it home and nurture it in luxury. Their fondness for the foundling causes jealousy, and two members of the family plan to have the infant kidnapped. Meanwhile the mother has been engaged as nurse to her own child, and is loved by John, who proposes marriage to her, but she declines to wed and once more leaves her child. The jealous members of the family enlist the services of a gipsy who carries off the child, for a consideration. The mother is distracted. A chase ensues and the woman's lover tracks down the gipsy and the child is recovered. The complicity of the other members of the family is discovered and denouement speedily follows. In the end the young mother is happily married to John.

Length 1,017 Feet.

Shield Dancing.

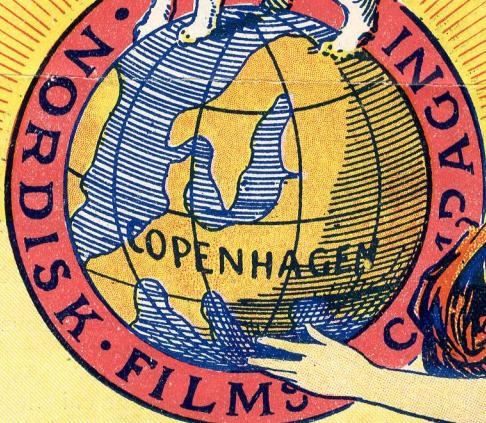
A Charming Subject in Nordisk Coloured Cinematography. Just the film for a children's matinee.

A round dozen of juveniles give an exhibition of shield or statue dancing with sword and shield, indulging in thrust and parry, in bouts and singly with excellent rhythm. A really pleasing picture.

Length 239 Feet.

Drama - Scenic - Comedy

DIRECTOR OLE OLSEN

NORDISK FILMS C°

LONDON

18, CECIL COURT, Charing Cross Road.

TELEGRAMS: NORFILCOM.

NEW YORK

7, EAST 14th STREET.

TELEGRAMS: NORTHFILM.

— Branches —

BERLIN · VIENNA · GENOA
ST PETERSBERG · BARCELONA
BUENOS AIRES · PARIS · ETC ·

HEAD OFFICE }
WORKS . . . }

COPENHAGEN DENMARK.

